

ת"פ 15616/09/14 - מדינת ישראל נגד כפיר בון

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 15616-09-14
20 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

כפיר בון ת.ז. 043151026

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אברג'ל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ביום 21.10.14 ואשר כלל תיקון כתב האישום, בכך שבמהלך 12.5.14 ועד 2.9.14 בביתו, במושב יד נתן, גידל סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1464.7 גרם נטו, באופן ש- 7 גרם היו על שולחן הסלון, 153 גרם בארון המטבח בשתי קופסאות, 6.5 גרם בשתי אריזות במגירה במטבח, 18.40 גרם במתקן לייבוש במקלחת, 460.3 גרם במקלחון, 423 גרם בשקית שחורה במקלחת ו- 25 שתילים באדנית במשקל כ- 396 גרם.

באותו מועד החזיק כלים לגידול הסם כמפורט: משקל דיגיטלי, שק ייבוש, מאווררים, מד טמפרטורה, מנורות המחוברות לספקי כח, דשן וכימיקלים, ניירות כסף, אדניות ודליים - עבירות של גידול סם מסוכן והחזקת כלים להכנסת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי ההסדר נדחה לקבלת תסקיר וסוכם כי אם התסקיר יהיה מטיב וימליץ על עונש צופה פני עתיד תסתפק התביעה ב- 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס ואם לא- הטיעונים פתוחים, כשבכל מקרה הסניגור יטען להימנע מהרשעה. אם לא ימצא כשיר לעבודות שירות, התביעה תשוב ותבחן עמדתה. בכל מקרה, טיעוני הסניגור פתוחים וכן

הסכימו להקל בתנאים באופן שמעצר הבית צומצם וחל בין השעות 23:00 עד 06:00.

יצוין כי מדובר במי שעברו נקי.

נתקבלו תסקיר וחוות דעת ממונה.

מהתסקיר עולה שהנאשם בן 33, רווק, מתגורר עם סבתו בקרית גת. לאחרונה, החל לעבוד כשכיר בחברה, בהתקנת מערכות מעכבות שרפה, הוא בוגר 12 שנות לימוד וקורס טבחות. הנאשם שירת שירות צבאי מלא כטבח וקונדיטור. כיום מוכר כנכה בשיעור של 40 אחוז בשל בעיות גב וגפיים לאחר ששבר את רגליו וחוליות בגב בשני אירועים שונים: פציעה קשה במהלך טיול בחו"ל, כתוצאה מכך שהתגלגל מסלע וזאת בשנת 2007 ותאונת דרכים שעבר בשנת 2010.

מדובר בפציעות שהותירו אותו עם כאבים ומוגבלות, וכתוצאה הוא מתקשה לסחוב ציוד כבד, לעמוד במעמס פיזי ממושך וסובל מכאבים חזקים. הוא מתאר התנהלות יום יומית מורכבת בשל מצבו הבריאותי ולכן הוא מתקשה להתמיד בתעסוקה, למעט מקום עבודתו הנוכחי שבו למעסיק הכרות קודמת עם משפחתו והוא ער לקשייו ומקבל המצב בהבנה. לדבריו, עד שנפצע, עבד כטבח במסעדות יוקרה וביצע עבודה פיזית מאומצת וכיום חש מתוסכל ממצבו בהעדר יכולת לעבוד בתחום שמעניין אותו, אך עושה מאמצים להתייצב בשוק התעסוקה ולשקם את חייו.

הוא מבין שהכמות מעידה על צריכה שאיננה לגידול עצמי, אך הדגיש כי הסם שימש אותו בלבד ולא מכר אותו.

הרקע לביצוע העבירות נעוץ בכך שהוא קיבל אישור לעשות שימוש בקנבוס רפואי כשנה, האישור לא חודש מיד ונאלץ להמתין מספר חודשים ומשום שלא היה מסוגל לוותר על השימוש, החליט לגדלו לבדו. לדבריו, עשה שימוש בזרעים שהיו לו מהמרשמים וכי למד כיצד לגדל הסם באמצעות האינטרנט. כעבור מספר חודשים חודש הרישיון שימוש בקנבוס רפואי.

הנאשם מביע חרטה בשל המחיר שהוא משלם. לדבריו, רצה להקל על מכאוביו ולא שיער כי הגידול יגיע למימדים גדולים או כי ייתפס. כשהבחין בגודל של הצמחים ובכמות, הבין כי עובר על החוק, אך לא ידע מה לעשות וכיצד להיפטר מזה. טען כי בעתיד ימנע מגידול עצמי גם במחיר של כאב.

באשר לשימוש בחומרים משני תודעה טען כי בשל הכאבים החזקים צרך תרופות ונהג לצרוך סמים באופן לא חוקי, עד שקיבל רישיון לפני כשנתיים. כיום הוא צורך קנבוס רפואי בקביעות.

בבדיקות נמצאו סמים מסוג קנבואידים ובינזודיאזפינים שלדבריו, השימוש בו קשור לזריקות שמקבל בנוסף לשימוש בקנבוס.

שירות המבחן התרשמו מאדם צעיר, בעל יכולות תקינות, אך מאפייניו האישיותיים לא מגובשים ואין לו מיומנויות מספקות להתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר, דבר שיוצר נטיה למצוא פתרונות לא יעילים ומהווה גורם סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

כנגד זאת הוא בעל מערכת ערכים נורמטיביים בבסיסה, עברו נקי, הוא מתאמץ להשתלב בתעסוקה והסדיר רישיון לקנבוס רפואי והפיק לקח מהאירוע.

בנסיבות אלה, סבורים כי ראוי לחזק את הכיוון השיקומי ולהסתפק בצו של"צ בהיקף של 400 שעות, בעבודות אחזקה

קלות במתנ"ס בקרית גת. באשר לשאלת ההרשעה, בהעדר פגיעה ממשית בעתידו לנוכח חומרת העבירה והימשכותה לא מצאו בסיס לביטול ההרשעה.

התובעת טוענת שאף שהתסקיר לא תואם הפרמטרים שצוינו בהסדר טיעון, מסתפקת ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

כמו כן, היא טוענת שאת הסם גידל בתקופה שהיה לו רישיון לצריכת קנבוס רפואי.

בנסיבות אלה, בית משפט עיין ברישיונות שקיבל הנאשם: הראשון הוצא ב- 8.1.13 והיה תקף עד 1.11.13 והתיר לו לצרוך 20 גרם קנבוס בכל זמן נתון; האישור השני מיום 29.8.13 בתוקף עד 1.3.14 והתיר צריכה של 30 גרם קנבוס בכל זמן נתון; אישור שלישי הוצא ב- 27.4.14 ותקף עד 27.11.14 ומתיר שימוש ב- 40 גרם קנבוס.

הסניגור הפנה לפער של חודשיים בין ה- 1.3.14 למועד של הרישיון השלישי ב- 27.4.14.

לטענת התביעה, יש למצות הדין והמתחם העונשי נע בין מאסר של מספר חודשים בעבודות שירות עד ל- 8 חודשים בנסיבות שאינן מחמירות ובנסיבות מחמירות עד 24 חודשים תוך התחשבות במקום הגידול וכמות הסם, והדגישה כי כשסם גדל בתחומי ישראל מדובר בתופעה שקשה למיגור. התופעה נפוצה בשל סגירת הגבול הדרומי הגובל עם מצרים ו"יבוש" השוק.

היא טוענת כי עצם הגדלת הכמויות ברישיונות מעידה על התמכרות גוברת. היא הציגה צילומים בהם ניתן לראות היקף הגידול במספר רב של שתילים ועציצים. לדבריה, לא יתכן שהופתע אם שתל את הזרעים בכמות כה גדולה וכי מדובר בעבירה שהעונש לצידה 20 שנות מאסר, לכן 6 חודשים זה עונש מאוזן הלוקח בחשבון את נסיבותיו האישיות והעובדה שקיבל רישיון לצריכת קנבוס רפואי.

הסניגור שם דגש על כך שתפקודו של הנאשם נורמטיבי, הוא הציג בפני בית המשפט מסמכים מעידים על מצבו הבריאותי ועל כך שנקבעה לו קצבת נכות.

לדבריו, המינון הוגדל בשל מצבו הקשה וכי אינו יכול לתפקד ללא צריכת קנבוס. הוא מודע לכך שעשה טעות, אך יחד עם זאת טוען כנגד משרד הבריאות שלא היו ערוכים להארכת הרישיון במועד וזאת כנסיבה לקולא והסביר כי יש לחדש הרישיון בטרם פוקע הרישיון הקודם, שכן הרישיון נשלח לחווה ולאחר מכן מקבל זימון מהחווה על מנת להגיע אליהם ולקבל את הסם.

הוא סבור שהעיכוב של החודשיים ברישיון השני נבע מכך שכיום מחלקים רישיונות

לכ- 20,000 מטופלים בעוד בעבר היה מדובר ב- 10,000 מטופלים בלבד וכי לא הייתה לו כוונת רווח כלשהי בגידול, למרות הכמות הגדולה.

לשאלת בית המשפט הסביר הנאשם שכיום הוא לוקח אנשים לאתר ומשיב אותם, הוא לא מעמיס את הציד, אלא אחרים, ועוסק בהתקנת מערכות איטום מבערי אש וכי עובד גם כנהג.

כמו כן, טוען הסניגור כי המתחם העונשי שהוצג על ידי התביעה מחמיר מדי ובידו פסיקה המעידה אחרת וכי תיקון 113

מיחס חשיבות רבה לפן השיקומי ומפנה לפסיקה שבה גידלו כמות גדולה יותר ובית משפט הסתפק בעונש מרתיע ושל"צ וכן מקרה שבו בית משפט נמנע מלהרשיע. יצוין, כי כל פסקי הדין שהגיש הסניגור הם של בתי משפט השלום.

הנאשם הסביר כי סובל מפריצות דיסק בגב ושבר בפיקת הברך.

יצוין כי הסניגור חזר בו מהעתירה לביטול ההרשעה, הן בשל עמדת בית המשפט והן בהעדר המלצה של שירות המבחן, אך מבקש שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן וימנע לחלוטין ממאסר.

הערך החברתי המוגן הינו הגנה על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע הפגיעה והנזק לחברה, שנגרמים מהתופעה הקשה של ההתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, משני תודעה. הנזק נגרם גם במעשי עבירה, הנלווים לעבירה זו, ונובעים מהצורך להשביע הרעב הבלתי נדלה לסמים. הסכנה הנשקפת לכן ממי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ידועה, ולא בכדי קבע המחוקק בצד עבירת הסחר והגידול, מאסר לתקופה ארוכה עד 20 שנים.

באשר למתחם העונשי:

ברע"פ 5177/14 **משה זוארץ נגד מ'י** המבקש התקין ציוד בדירה ששכר ובמהלך 3 חודשים גידל בשיטת ההידרו 257 שתילים, במשקל כולל של 9.4 ק"ג וכן 669.65 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנאבוס, כמות גדולה בהרבה מהמיוחסת לנאשם שבפני. בימ"ש מחוזי הפחית משמונה חודשי המאסר שהוטלו עליו את המעצר של חודש וחצי והשווה הקנס לזה שהוטל על שותפו ובימש"ע ציון כי מדובר בענישה הולמת ואף עומדת ברף התחתון של הענישה המקובלת (ומפנה לרע"פ 7675/13 סעאפין נגד מ'י מיום 26.1.14, לרע"פ 1447/06 ביטאן נגד מ'י ולע"פ 856/02 מ'י נגד שמואל).

בברע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, מיום 21.10.13, גידול והחזקה של 10 ק"ג, נדון ל- 12 חודשי מאסר וקנס בסך ₪ 7,500 ורכיבים הרתעתיים.

בברע"פ 7675/13, סאעפין נ' מדינת ישראל מיום 26.1.14, קנבוס במשקל 11.3 קילו וכן החזקת כמויות קטנות יותר לצריכה עצמית - נדון ל- 11 חודשי מאסר וקנס בסך ₪ 8,500 ורכיבים הרתעתיים.

בת.פ. 1370/05 מחוזי נצרת, מיום 28.2.06, חסנום שינגאמונג נ' מדינת ישראל. המערער, אזרח תאילנדי, הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן וגידול בקיבוץ שבו עבד. שתל שתילי קנבוס ונתפס עם סם במשקל המתקרב ל- 10 ק"ג. דינו נגזר ל- 18 חודשי מאסר ומאסרים מותנים. בית משפט מחוזי ציון כי גידול צמחי קנבוס הוא מעשה חמור, בעיקר כשמדובר בכמות גדולה יחסית וכי המחוקק הביע עמדתו לגבי חומרת העבירה, בכך שקבע בצידה עונש מירבי של 20 שנות מאסר, אולם יחד עם זאת, גידל הסם והשתמש בהם לבישול, עברו נקי, הודה מיד, הביע חרטה ובתום ריצוי העונש צפוי לגרוש, ולכן מצאו לנכון להפחית מתקופת המאסר שהועמד על 12 חודשים.

בבית משפט שלום תל-אביב ת.פ. 12-11-29401 מיום 25.2.13, (כב' השופט שגיא) קבע בית המשפט מתחם עונשי הנע בין 10 חודשי מאסר ל- 24 חודשים בהתבסס על עפ"ג 10-07-17155 מדינת ישראל נ' עמר ניסים, גידול מעל 11 ק"ג קנבוס, שם בית משפט שלום הסתפק ב- 6 חודשים עבודות שירות ובמסגרת הערעור גובשה הסכמה על פיה העונש הועמד על 9 חודשים .

וכן על עפ"ג מרכז, 10-07-52810 **חזי עזריה נ' מדינת ישראל**, מיום 21.12.10. ניהול מעבדה ליצור קנבוס, 38 שתילים במשקל 1.180 ק"ג וכן החזקת חשיש במשקל 277 גרם נטו וחגיגת במשקל 94.96 גרם. בית משפט שלום גזר דינו ל- 9 חודשי מאסר. בית משפט מחוזי ציין כי נוכח התפתחויות בהיבט השיקומי יש להעמיד העונש על 6 חודשים בדרך של עבודות שירות .

מותב זה קבע מתחם עונשי שאושר בבימ"ש מחוזי ב"ש על פיו העונש ההולם מי שמגדל קנבוס הינו מאסר בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ל-18 חודשים, ככל שמדובר בכמות שאינה גדולה. אולם לכשמדובר בכמות העולה על 10 ק"ג אך פחותה מ-100 ק"ג, ו/או שכבר החל בשיווקו, המתחם ינוע בין 18 חודשים ל- 36 חודשי מאסר, ומעל כמות זו המתחם יהיה מעל 3 שנים.

אמנם המחוקק לא הבחין בקביעת העונש, בין סוגי הסם או כמויות הסם ואין אבחנה בין גידול סם למטרת סחר או לצריכה עצמית, אולם בתי המשפט נוהגים להחמיר בעבירת גידול סם ככל שהכמות גדולה יותר ומעשי הסחר רבים יותר.

במקרה שבפני בשל משך הזמן שבו ביצע עבירה, התכנון המוקדם שכלל למידת הנושא באינטרנט , רכישת ציוד הדרוש לגידול ולייבוש השתילים ובהתחשב בכך שבסופו של דבר נתפסה ברשותו כמות של 1.5 ק"ג העונש הראוי הינו ברף הבינוני של המתחם הנמוך, כלומר בין 9 ל- 12 חודשים מאסר. אולם, בשל הנסיבות המיוחדות, דהיינו העובדה שמדובר במי שצורך קנבוס רפואי ברישיון, אף שהכמות שגידל עולה לעין ארוך על הכמות שאושרה לו ברישיון, מצאה התביעה להסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בלבד, זאת למרות שאין המלצה טפולית-שיקומית, אלא הצגה של נסיבות מקלות, ולכן בפועל לא מדובר בשיקולי שיקום כדרישת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז, המתיר חריגה לקולא במקרה כזה מהמתחם הראוי.

השאלה היחידה הינה האם הנסיבות קולא יש בהן להצדיק הימנעות ממאסר לחלוטין, תוך העדפה ברורה של האינטרס האישי.

בע"פ 2194/14 **אליהו בן שמעון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), בית משפט עליון ציין כי **"בית משפט זה עמד לא אחת על חשיבותו של השיקול השיקומי בגזירת העונש ותיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 אף הציב שיקול זה כשיקל היחיד המאפשר חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולם... בענייננו נראה כי יש מקום ליתן לשיקול השיקומי משקל רב מזה שניתן לו... אם כי מקובלת עלינו לחלוטין עמדתו לפיה אין להסתפק במקרה דנן בענישה שאיננה כוללת מאסר בפועל. אכן, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות בהן הורשע המערער ומהנסיבות בהן בוצעו. אף אם המערער לא סחר בסמים, הוא גידל באופן שיטתי ולאור תקופה ממושכת כמות גדולה ביותר של סם וזאת בעוד עונש מאסר על תנאי בגין עבירות דומות תלוי ועומד נגדו... לא אחת נפסק כי ככלל, כאשר בעבירות סמים עסקינן, השיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגים מפני האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים על פני הצורך למיגור נגע זה... עם זאת, התמדתו בהליך הטיפולי**

לגמילה מהתמכרות לסמים והישגיו בהלי זה עד כה, ראויים להערכה ולעידוד ומצדיקים הקלה מסוימת בעונשו על מנת להמריצו להמשיך בדרך זו ולעלות למסלול חיים נורמטיבי לטובתו ולטובת החברה כולה".

רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל**, בית משפט עליון התייחס לאפשרות הקלה מהמתחם העונשי בעבירות רכוש. באותו עניין ביקשו שבית משפט יקבע מתי יכול לחרוג מהמתחם בשל סיכויי שיקום, ומתי על ערכאת ערעור לבקש תסקיר משלים כדי לבחון את שאלת השיקום, ונקבע כי בשאלה של ישום תיקון 113 בנוגע לאפשרות חריגה מהמתחם ההולם, כפי שנקבע בסעיף 40 (ד), כלומר רק במקרה "**שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם: שמשמעו כי יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה**" (ראה: ע"פ 1903/13 **עאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

על פוטנציאל השיקום ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם, משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ושירות המבחן, ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו.

באותו ענין הערכאות סברו כי לא ניתן להצביע על סיכוי של ממש לשיקום בשים לב לעברו הפלילי המכביד, לכשלון של ההליך השיקומי בעבר, ליציאתו מהקהילה הטפולית על מנת לבצע עבירות ולנוכח העובדה כי המבקש שב לדרכו העבריינית לאחר שנתקל במשבר אישי, דבר שלא מבשר טובות לגבי העתיד. והואיל וענין זה התברר, בית משפט עליון לא מצא מקום לשוב ולדון בכך. כך גם ציינו שאין חובה לבקש תסקיר משלים שיהיה בו הכבדה ניכרת על שירות המבחן, כשלעיתים קרובות הדבר לא חיוני, לא דרוש ויש להותיר זאת לשיקול דעת בית המשפט.

בכך שבאופן חריג רישיונו של הנאשם לצרוך קנביס רפואי לא הוארך במועד אין כדי להצדיק ההשקעה שהשקיע והיקף הגידול, או רכישת מספר כה רב של עציצים וצידוד לצורך הגידול לא חוקי, וודאי לא הצדיק הכמות שגידל העולה לאין ערוך על הכמות שאושרה לו, או משך הזמן שעשה כן.

על אחת כמה וכמה לא הייתה הצדקה להמשיך ולגדל הסם בעת שכבר חודש הרישיון ואף נעתרו לבקשתו להעלות הכמות המאושרת. כפי שציין הסנגור, הקנביס הרפואי גדל בחווה מיוחדת, מדובר בסם בעל איכות גבוהה, ותהיה סיבת הצריכה אשר תהיה, צריכתו רק מגבירה ההתמכרות, ולכן הכמות לו נזקק גדלה.

אלפי הרישיונות המוצאים מידי שנה עבור קנביס רפואי נועדו לצמצם תופעת הגידול הביתי ולא להצדיק אותה.

מדובר בעבירה שהפיתוי לבצעה גדול ויכולת האכיפה שלה קטנה ולכן יש צורך בענישה מרתיעה ממשית.

יש מחיר לצריכת סמים ותרופות במינון גבוה והעלאת הכמות שהותרה לו ל-40 גרם בזמן קצר, כמות המתקרבת לפי 3 הכמות לגביה קיימת בפקודה חזקה שהיא מסחרית-מעלה בליבי חשש בעיקר לאור טענתו שעובד כנהג ולכן מצאתי לפוסלו ולהעביר זאת לבדיקת משרד הבריאות.

לאור כל האמור, ומשקבעתי כי כבר בעתירת התביעה לשישה חודשי מאסר בעבודות שרות יש הפחתה מהמתחם העונשי הראוי, למרות שאין שיקולי שיקום, מצאתי להיעתר לה ואני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במועצה הדתית קרית גת, וזאת 5 ימים בשבוע,

8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 28.7.15 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת פשע על פקודת הסמים המסוכנים ועבירה של נהיגה בפסילה.

3. קנס בסך 3,500 ₪, או 120 ימי מאסר תמורתו.

הואיל והנאשם מתנגד לקיזוז הקנס, הקנס ישולם ב- 7 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.1.16.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מכל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

6. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

לצורך זאת יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן, נאסרת עליו הנהיגה, אך לא תוקצב תקופתה.

בית משפט מסביר לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

המוצגים יושמדו.

העתק הפרוטוקול למשרד הבריאות הקריה, רח' הארבעה תל-אביב.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אין צורך לעכב המאסר, שכן ציינתי כי יחל לשאת מאסר בעבודות שירות ב- 28.7.15, דהיינו תקופה העולה על 45 יום.

באשר לפסילה, מאחר והגעתי למסקנה שהנאשם צורך קנבוס רפואי בכמות העולה מידי מספר חודשים ושכיום עומדת על 40 גרם בכל זמן נתון, כמות שהיא כמעט פי 3 מהכמות שנקבעה בחוק, שהיא כבר כמות שאיננה לצריכה עצמית, יצאתי מתוך הנחה שנשקפת ממנו מסוכנות עת נוהג ברכב ולכן מצאתי לנכון לפסול אותו מלנהוג ולהעביר זאת לבדיקה של משרד הבריאות ברח' הארבעה בתל-אביב.

בעקבות זאת טוען הסניגור, הן ששירות המבחן היו מודעים לכך ולא ציינו דבר לגבי הנהיגה, והן שהוא לא נוהג בהשפעת סמים.

בכך שבעבר נהג למרות שהוא צורך כמויות גבוהות של קנבוס וכן נוטל זריקות המכילות בינזודיאזפינים, כלומר לא די בכמות הקנבוס הרפואי, אלא גם נוטל תרופות חזקות לשיכוך כאבים. בכך שלא גרם תאונות, אין כדי להעיד שלא נשקפת מסוכנות בנהיגה ולכן, לא אוכל להעתר לבקשת הסניגור ולעכב עונש הפסילה, שיחל מעתה.

בהסכמת הנאשם, הפקדון שהופקד יושב לעו"ד אברג'ל, ובתנאי שלא נרשם עליו עיקול.

יצוין באשר לתסקיר טוענת קצינת המבחן שלא יכולים להסכים שאדם ינהג בהשפעת סמים.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה,
20/05/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה

הסניגור

הנאשם קיבל היתר לצאת לעבודה גם על פי עמדת התביעה, התביעה ידעה היכן הוא עובד. אין לו עבודה אחרת, רק נהיגה.